

05. december 2003

EM2003/156

BETÆNKNING

Afgivet af Landstingets Erhvervsudvalg

vedrørende

Forslag til Landstingslov nr. xx af yy.zz 2003 om dyreværn.

Afgivet til forslagets 2. behandling

Landstingets Erhvervsudvalg har under behandlingen bestået af:

Landstingsmedlem Ole Dorph, Siumut, formand
Landstingsmedlem Ane Hansen, Inuit Ataqatigiit, næstformand
Landstingsmedlem Ruth Heilmann, Siumut
Landstingsmedlem Finn Karlsen, Atassut
Landstingsmedlem Per Skaaning, Demokraterne

Landstingets Erhvervsudvalg har efter 1. behandlingen den 18. november 2003 gennemgået Landsstyremedlemmet for Erhverv, Landbrug og Arbejdsmarked, Johan Lund Olsens forordningsforslag.

Indledning

Denne lov er en del af det regelsæt, der udstedes i forbindelse med Hjemmestyrets overtagelse af ansvaret for dyreværn og hundehold m.v. Formålet med landstingsloven er at sikre beskyttelsen af dyrene gennem fastsættelse af regler, der er i overensstemmelse med de krav, der bør stilles i lyset af anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Det skal samtidig sikres, at der opretholdes et harmonisk

forhold mellem samfundet og den effekt, der kan være af regler, der fastsættes om beskyttelse af dyr.

Der har ikke tidligere været en egentlig dyreværnslov i Grønland, området har indtil nu været reguleret dels gennem bekendtgørelse af kriminallov for Grønland, der omfatter alle dyr, dels gennem dyreværnsbestemmelser alene for hunde og katte i en Landstingslov om slædehunde samt hunde- og kattehold. Endvidere er der i en bekendtgørelse om fåre- og hestehold bestemmelser, der har dyreværns-mæssigt sigte. Det drejer sig om krav til foderbeholdninger samt om fodring af får og heste samt om krav til indretning af stalde, herunder arealkrav for får og heste.

De fleste af de lande, vi samarbejder med på forskellig vis, har lovmæssige bestemmelser på dyreværnsområdet. For de fleste europæiske lande rækker disse bestemmelser næsten 100 år tilbage i tiden. Interessen for dyreværn på internationalt plan har været i kraftig stigning de seneste årtier, og der er blevet taget flere initiativer til lovgivning på dette område. Som eksempel på international dyreværnslovgivning kan nævnes Europarådets konventioner om beskyttelse af dyr under international transport, om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, om beskyttelse af dyr til slagtning og om beskyttelse af kæledyr. Inden for rammerne af konventionen er der udarbejdet en række rekommandationer, bl.a. en rekommandation om får.

Lovforslagets indhold

Loven gælder alle dyr, også vildtlevende dyr.

Landstingslovens overordnede mål er at beskytte det enkelte dyr, hvorimod beskyttelsen af dyr opfattet som arter og bestande sker via bestemmelserne i naturbeskyttelsesloven. Loven indeholder visse konkrete bestemmelser, der sigter mod at undgå mishandling og vanrøgt, men er først og fremmest at betragte som en rammelov, der giver Landsstyret bemyndigelse til administrativt at fastsætte nærmere angivne regler til beskyttelse af dyrene. Dette skal ses i lyset af et ønske om at forbedre muligheden for at varetage de dyreværns-mæssige hensyn, som ønskes tilgodeset med lovforslaget, idet der åbnes mulighed for, at regler på dyreværnsområdet løbende kan tilpasses såvel den praktiske udvikling som nye forskningsresultater, der er af betydning for dyrenes velfærd. Hensigten er således ikke alene at sikre mod egentlig dyremishandling, men også at der ved fastsættelse af regler efter loven tages hensyn til dyrenes forskellige behov.

Lovens vedtagelse vil ikke ændre gældende jagt og fangstmetoder, dette kræver, at Landsstyret ved udfærdigelse af bekendtgørelser fastsætter nye regler på området.

Ved udformningen af lovforslaget er det tilstræbt at undgå regler, der indebærer en unødigt bureaukratisering af dyreværnsområdet, der pålægger det offentlige eller borgerne udgifter, der ikke står mål med de dyreværns-mæssige fordele.

Udvalgets behandling

Udvalget har bemærket, at der fra flere sider er efterlyst afklaring af forslaget § 2, forklaring på hvorfor visse foreninger ikke har været med i høringsrunden, behovet for jagt- og fangstmetoders ændring og hvordan slædehunde skal behandles efter dette forslag. Udvalget har derfor haft Landsstyremedlemmet for Erhverv, Landbrug og Arbejdsmarked i samråd. Landsstyremedlemmet blev bedt om at uddybe ovennævnte forhold, samt form og indhold af lovforslagets bestemmelser om, at Landsstyret kan fastsætte nærmere regler.

Landsstyremedlemmet oplyser følgende:

- Når der i forslaget § 2 tales om alle dyr, så omfatter bestemmelserne alle dyr uanset om de befinder sig på land eller i vand. Lovens anvendelsesområde er både dyr, der holdes i menneskers varetægt uanset formålet med dyreholdet, og vildtlevende dyr. Når emnet er bragt på bane, skyldes det sikkert en sproglig misforståelse mellem Landsstyremedlemmet og et medlem af Landstinget under 1. behandling af lovforslaget. Der blev fra Landstingets talerstol spurgt om § 2 omfattede alle dyr, hertil blev der svaret, at **kapitel 2** kun omfattede hold af dyr. For at rette denne sproglige misforståelse, skal det præciseres, at: *§ 2 omfatter samtlige dyr*, hvorimod **kapitel 2** kun omfatter hold af dyr.
- Fåreholderforeningen er hørt, og har afgivet svar sammen med Landbrugsrådet i skrivelse af 21. oktober 2002. Foreningen UPPIK har ligeledes fået tilsendt forslag til dyreværnslov og bemærkninger hertil, men har ikke sendt et skriftligt svar herpå. Foreningen QIMUSSEQ er ikke blevet hørt. Sammenslutningen af fiskere og fangere i Grønland, KNAPK, der repræsenterer de fangere der benytter slædehunde i udøvelsen af deres erhverv, er blevet hørt. Af deres høringssvar fremgår, at organisationen ingen bemærkninger havde til det fremsendte lovforslag. Foreningen QIMUSSEQ vil blive hørt i forbindelse med udfærdigelse af bekendtgørelser på dyreværnsområdet.
- Lovens vedtagelse vil ikke ændre gældende jagt og fangstmetoder, dette kræver, at Landsstyret ved udfærdigelse af bekendtgørelser fastsætter nye regler på området. Sådanne regler kan tænkes udfærdiget såfremt man finder, at de hidtil benyttede fangstmetoder strider imod landstingslovens bestemmelser, som er at sikre dyr forsvarlig behandling og bedst mulig beskyttelse mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.
- Der er ikke i lovforslaget indføjet bestemmelser, der tager særlige hensyn til slædehunde, men i § 3 anføres, at: *den, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt herunder huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte **praktiske** og videnskabelige erfaringer*. Det er klart, at hold af slædehunde ikke kan sidestilles med hold af selskabsdyr, og derfor skal behandles efter anerkendte praktiske erfaringer, men samtidig sikres en forsvarlig behandling, hvor de bedst muligt beskyttes mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

- Lovforslaget består dels af faste bestemmelser og dels af rammebestemmelser, indenfor hvilke Landsstyret kan fastsætte nærmere regler. De faste bestemmelser skal forhindre, at der foregår egentlig dyremishandling. Dette er allerede forbudt ifølge § 65 i Kriminalloven for Grønland, så de faste bestemmelser skal ses som en yderligere detaljeringsgrad af det allerede gældende forbud. Rammebetingelserne sigter til at indføre regler, der imødekommer mindre konkrete behov i retning af øget dyrevelfærd og opfyldelse af fysiologiske behov. Der foregår en løbende udvikling i forståelsen af dyrs behov, ligesom der foregår en udvikling i den politiske og samfundsmæssige parathed til at imødekomme disse behov. Derfor kan reglerne herom fastsættes ved bekendtgørelser fra Landsstyret, og ændres løbende i takt med ændret viden og holdning.

Udvalget udtrykte sin tilfredshed med Landsstyremedlemmets oplysninger og efter følgende uddybninger.

Et enigt udvalg skal om forslaget bemærke:

- At der er bred tilslutning til forslaget, og at det hilser et lovforslag på et så vigtigt område velkommen.
- At det er helt sikkert, at nærværende lovforslag vil højne landets anseelse og minimere natur- og dyreværnsorganisationers årvågenhed mod vort land. Ikke mindst vil vi selv, der holder kæledyr og ernærer os ved hjælp af dyr få fordele af denne lov. Det vil eksempelvis være en fordel for ejere af hundespande, at kunne forholde sig til nærværende lovgivning. Der er heller ingen tvivl om, at loven også vil gavne turismen.
- At det udtrykker sin tilfredshed med, at der i loven er inkluderet bestemmelser om beskyttelse af dyr til slagtning. Da bestemmelser om, at aflivning af dyr skal foregå hurtigt og så smertefrit som muligt, er medtaget i loven, vil loven derfor også være en fordel for kommunens hundeaflivere.
- At det ligeledes understreges i lovforslaget, at husdyr skal behandles omsorgsfuldt. De skal have adgang til husly, de skal have vand, de skal have foder, og de skal passes i overensstemmelse med anerkendte videnskabelige erfaringer.
- Der er ingen tvivl om, at vedtagelsen af denne lov om dyreværn vil vække international genklang og øge interessen for vort land, fordi vi med denne lov signalerer vores vilje til at sikre beskyttelse af de dyr, der lever i vores del af verden.

Et enigt udvalg indstiller på denne baggrund forslaget til Landstingets vedtagelse.

Med disse bemærkninger skal Landstingets Erhvervsudvalg overgive forslaget til 2. behandling.

Ole Dorph, formand,
Siumut

Ane Hansen,
næstformand, Inuit
Ataqatigiit

Ruth Heilmann,Siumut

Finn Karlsen,Atassut

Per
Skaaning,Demokraterne